

అపరిచిత శుక్రుడు

మంగపతి మినిస్టర్ దూబయ్య
 దగ్గర చాలా కాలంగా పర్స
 వల్ సెక్రటరీగా పని చేస్తున్నాడు.
 దూబయ్యకి తనదేం పోర్టు ఫోలి

యోనో మంగపతి చెప్పేగానీ
 తెలీదు.. అంత అమాయకుడతను!
 అసలు మంత్రి దూబయ్య
 సంతకం పెట్టడం కూడా తను

పదవిలో రావడానికి కొద్ది రోజుల ముందే నేర్చుకున్నాడు. అరను వేలుముద్రలు వేసే కాలంలో ఆ ముద్రలు చూసినవారు వాటి వైశాల్యం చూసి గుండెలు బాదు కునేవారు. కొందరేమో మరీ ఇదిగా ఆ వేలు ముద్రంత వైశాల్యం గల స్థలం ఉంటే యల్.ఐ.జి. ఇల్లొకటి కట్టకో వచ్చని అనేవారు.

దీన్నిబట్టి దూబయ్య బహు దొడ్డ మనిషని అర్థం అవుతుంది. మనిషేకాదు అతని మెదడు కూడా దొడ్డగా ఉంటుంది. అందుచేత మంగపతి చాలా పవర్ ఫుల్ అయిపో యాడు. మంగపతేం చెప్తే దూబయ్య అది. దూబయ్యేకాదు, మినిస్టర్లవరై నా ఎలాంటి వారై నా మంగపతి తల క్రిందులు చేసేయగలడు. మంగపతి అలాంటివాడూ, అల్లాటప్పాగడూ కాదు. నెయ్యిని గొడ్డు కొవ్వు. గొడ్డు కొవ్వుని నెయ్యి చేసేయగలడు. అందుకనే పదేళ్ళ క్రితం కూర్చో డాకి చాపకూడా లేనివాడు ఇప్పుడు చార్మినారంత బిల్డింగ్ కట్టేశాడు.

మంగపతికి ఈ మధ్య మరో బ్రహ్మాండమైన ఆలోచన తట్టింది. దానితో అతను వేలకు వేలు అతి సునాయాసంగా సంపాదిస్తున్నాడు. అసలు తనకు అలాంటి ఆలోచన

రావడం సిన్మాతార ఒక్కడితోనే కాపురం చెయ్యడమంత ఆశ్చర్యం తనకు తనకే కలిగింది.

తన బుర్రమీద తనకే వల్ల మాలిన ఆభిమానం ఏర్పడి పోయింది. అసలు తన మెదడును ఇన్నూర్ చేయించవచ్చా. వచ్చయితే ఎన్ని లక్షలకు లేదా కోట్లకు చేయించవచ్చు మొదలయిన వివరాలు ఇన్నూరెస్సు కంపెనీకి వెళ్ళి కనుక్కోవాలనే ఆలోచన కూడా అతనికి కలిగింది. వేరే వ్యవహారాల్లో తను సంపాదించిన వాటిల్లో దూబయ్యకు కమీష నివ్వాలి ఉంటుందిగానీ, ఈ మధ్య తను కొత్తగా ఆలోచించిన పథకం ప్రకారం సంపాదించే డబ్బులో ఒక్క పైసా కూడా ఎవ్వరికీ ఇవ్వ నక్కరలేదు.

ఆరోజు మధ్యాహ్నం ఎగ్జి క్యూటివ్ ఇంజనీరు ఎల్లారెడ్డి ఎగ శ్వాసలు పీలుస్తూ మంగపతి దగ్గరికి వచ్చాడు.

“ఏం సార్, బ్రంకాల్ చేసి అంత అర్జంటుగా రమ్మని కబురు చేశారు?” అన్నాడు కీడును శంకిస్తూ.

“మీ కొంపకు నిప్పంటుకుం దండీ! ఎవడో అగ్గిపుల్ల గీసి పడేశాడు. అది చెప్పడానికే

పిలిచాను. సర్లె-సర్లె గాబరా పడకుండా ముందలా కూర్చోండి!” అన్నాడు మంగపతి.

“మోడర్న్ ఆర్టులా మీ మాటలేం నాకు అర్థం కావడం లేదు సార్! కాస్త తెలుగు సిన్మాలా అరటిపండు వలిచి చేతిలో పెట్టి నట్టు చెప్పండి.”

“వెప్పడానికి నాకు నోరు రావడంలేదు. మీరే చదువుకోండి!” అని తేబులు సొరుగులోంచి ఒక కాగితం తీసి ఎల్లారెడ్డి ముందు పడేశాడు.

అది ఒక ఫిర్యాదు కాగితం. ఎల్లారెడ్డి ఏ ఏ కాంట్రాక్టులో ఎంతెంత తిన్నాడో అందులో వివరంగా ఉంది. క్రింద ఎవడిదో సంతకం ఉంది. ఆ కాగితం చదివిన ఎల్లారెడ్డి ఒళ్ళు స్నేక్ డాన్స్ చేసినట్టు నిలువెల్లా కంపించింది. తన కంగారు మంగపతికి కనబడనీయ కూడదవి ఏడుస్తున్నట్టు నవ్వాడు. అయినా మంగపతి వాసన పసిగట్టేశాడు. ఏమీ లేకపోతే అంత కంగారు ఎందుకుంటుంది?

“అయితే ఇప్పుడేం చెయ్యదలిచారు?”

“ఎముందీ! ఇలా ఏదై నా ఫిర్యాదు వస్తే మినిస్టరు గారికి

పంపిస్తాను.”

“ఆ తరువాత?” తేబులు మీద ధన్ మని ముందుకు పడి అడిగాడు.

“మినిస్టరుగారు సి.బి.ఐ. ఎంక్వయిరీకి పెట్టినా పెట్టారు. తరువాత? అని నన్ను ప్రశ్నించకండి. తరువాత సంగతులన్నీ వాళ్ళే చూసుకుంటారు.”

ఈసారి ఎల్లారెడ్డి కుర్చీలో వెనక్కు విరుచుకు పడిపోయాడు.

“ఫ్రీజ్ లో పెట్టిన బ్రానిలర్ లా అలా బిగుసుకుపోయా రేమిటీ? గిట్టనివాడేదో రాసినంత మాత్రాన మీరెందుకు భయపడాలి? ఎంక్వయిరీ చేసుకుంటే చేసుకోనివ్వండి- మీకెందుకు భయం?” మంగపతి వరాకాలం గోదావరిలా పొంగుతూ అన్నాడు.

“గిట్టనివాడు రాసినా గట్టి విషయాలే రాశాడు సార్! అయినా మనలో మనకు దాపరికాలు ఎందుకూ? నేను కాస్త తింటున్న మాట వాస్తవమే! ధరలు చూశారుగా! ఈ రోజుల్లో జీతం మీద ఎవడు బతకగలడండీ! మీరే నన్ను గట్టెక్కించాలి!” చేతులు రెండూ జోడించి అన్నాడు ఎల్లారెడ్డి.

“ఎలా? మరి వచ్చిన ఈ పిటీషన్ని మినిస్టరుగారి ముందు ఉంచక తప్పదే...”

“అలాగంటే ఎలాగండీ? మీరే నన్ను కాపాడాలి. ఇవి చేతులు కావు!”

“భలే వారే. చేతులు పట్టుకుని చేతులు కావంటే కాకపోతాయా?”

ఎల్లారెడ్డి చటుక్కున లేచి మంగపతి కాళ్ళు పట్టుకున్నాడు.

“కాపాడండి! మీరే నాకు దిక్కు.”

“నా ఉద్దేశ్యం మీరు నా కాళ్ళు పట్టుకోవాలని కాదు. చేతులు పట్టుకుని కాళ్ళు అన్నవారు ‘పర్సును చూపి జేబు అనుకోండి, నోటును చూపి తెల్లకాగితం అనుకోండి’ అని అనవచ్చు గదా? హ-హ-హ” అసి గట్టిగా నవ్వాడు. ఆ నవ్వుకు మంగపతి కట్టుడు పన్ను కట కట శబ్దం చేస్తూ ఊగింది.

మంగపతి మాటల్ని అర్థం చేసుకున్న ఎల్లారెడ్డి జేబులోంచి పర్సు తీశాడు. నోట్లు లెక్కబెట్టి ఇచ్చాడు.

“ఎమిటి! మూడు వేలేనా? ఈ కాగితాన్ని మినిస్టర్ ముందుంచితే సి.బి.ఐ. ఎంక్వయిరీ ఆదీ అయితే ఉద్యోగమే ఊడుతుంది. అయినా మీరు ఎంత సంపాదిస్తారో నాకు తెలియదా? ముప్పి మూడు వేలేనా? హూఁ!” ముక్కుతూ మూడు వేలూ ఎల్లారెడ్డి ముందు పడేశాడు

మంగపతి.

ఎల్లారెడ్డి మరో రెండు వేలు తీసి మొత్తం అయిదు వేలు అతని చేతిలో పెట్టి, “దయంవాలి. ఇహ నా వల్లకాదు” అన్నాడు.

మంగపతి మందహాసం చేస్తూ (మంగపతి పెనాలు మందంగా ఉంటాయి చురి) అయిదు వేలూ జేబులో దోపుకున్నాడు.

“భారమంతా మీ మీదే వేశాను. మీరే మినిస్టరుగార్కి ఇదెవడో గిట్టని వాడు నా మీదిలా కంప్లెంట్ చేశాడని చెప్పండి! మీకు నేను బాగా తెలిసిన వాడిననీ, అలాంటి వాడిని కాననీ, మంచి వాడిననీ నచ్చ జెప్పండి. అయినా మీకు నేను చెప్పాలా? ఈ గండం నుండి మీరే గట్టెక్కించాలి” అన్నాడు ఎల్లారెడ్డి రెండు చేతులూ మరోసారి జోడిస్తూ.

“అంత కష్టపడటం ఎందు కయ్యా! చూడు ఏం చేస్తానో” అంటూ కాగితాన్ని చింపేశాడు.

“ఇప్పుడు తృప్తిగా ఉందా?” అని తెల్లబోయి చూస్తున్న ఎల్లారెడ్డిని అడిగాడు.

ఎల్లారెడ్డి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ మధ్య మంగపతికి బ్రహ్మాండమైన ఆలోచన అట్టవం

ఆ పథకం ప్రకారం వేలకు వేలు సంపాదించడం ఈ విధంగానే చేస్తున్నాడు. ఆదెలాగంటే మంగపతి మినిస్టరు దూబయ్యతో బాటు క్యాంపులకు వెళ్ళినప్పుడు అక్కడి వాళ్ళలో కొందరిని మీ ఎగ్జిక్యూట్వ్ ఇంజనీరు ఎలా పని చేస్తాడనో, మీ తాసిలారు ఎలాంటి వాడనో, మీ కలెక్టరు నిజాయితీ పరుడేనా అనో ప్రశ్నిస్తాడు.

వాళ్ళు ఏమాత్రం చెడుగా చెప్పినా అవి నోట్ చేసుకుని క్యాంపునుండి వెనక్కు వెళ్ళగానే తనంతట తనే ఏ తాసిలారు మీదో, ఇంజనీరు మీదో పిటిషన్ తయారు చేసి క్రింద ఏదో ఒక పేరుతో సంతకం పెట్టేసి, వాళ్ళకు మేలు చేస్తున్న వాడిలా ట్రంకాల్ చేసి పిలిపించి, వాళ్ళ దగ్గర వేలకు వేలు వసూలు చేసి ఆ పిటిషన్ కాగితాన్ని చింపేస్తాడు. అదీ అసలు రహస్యం!

ఎల్లారెడ్డి అయిదు వేలు వసూలు చేసిన మూడో రోజు చీఫ్ మినిస్టర్ పర్సనల్ సెక్రటరీ పరంధామయ్య దగ్గరనుండి మంగపతికి పిలుపువచ్చింది.

“ఈ కాగితం చూడండి!” అంటూ పరంధామయ్య మంగపతికి ఓ కాగితం ఇచ్చాడు.

అది మంగపతి మీద చాలా

ఘోరంగా రాసిన పిటిషన్.

అంతా చదివిన మంగపతి జేబులోంచి రుమాలు తీసి నుదుట పట్టిన చెమటను తుడుచుకున్నాడు.

“మీరేం భయపడకండి. మీకు ఏమీ కాకుండా చూసే బాధ్యత నాది. కానీ దానికి నేను కాస్త ఓస్కు తీసుకోవాలి కదా మరి!” పరంధామయ్య భావగర్భితంగా అన్నాడు.

మంగపతి జేబులోంచి అయిదు వేలు తీసి ఇచ్చాడు.

“ఉహూ... చాలవు.”

మరో అయిదు వేలు తీసి మొత్తం పది వేలు సమర్పించు కున్నాడు.

పరంధామయ్య ఆ పది వేలూ తన జేబులు సొరుగులో భద్ర పరిచి మంగపతి మీద వచ్చిన పిటిషన్ ని చింపిపారేశాడు. మంగపతి మొహం పాలిపోయింది.

“థాంక్స్ సార్!” అని నీళ్ళు నములుతూ శలవు తీసు కున్నాడు మంగపతి.

పరంధామయ్య మంగపతి దగ్గర తీసుకున్నది పదివేలయినా అతనికి మిగిలింది కేవలం అయిదు వేలే! ఎందుచేతనంటే ఎల్లారెడ్డికి అతను అయిదువేలు ఇచ్చేశాడు.

ఎల్లారెడ్డి పరంధామయ్యకు స్నేహితుడని పాపం మంగపతికి తెలీదు. *